

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

Plzeň 2019

David Polcar

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce
AUTORSKÁ KNIHA
IDENTITY
BcA. David Polcar

Plzeň 2019

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra Designu
Studijní program Design
Studijní obor Ilustrace a grafika
specializace Grafický design

Diplomová práce
AUTORSKÁ KNIHA
IDENTITY
BcA. David Polcar

Vedoucí práce: Doc. MgA. Kristýna Fišerová
Katedra designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2019

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval(a) samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2019

.....

podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych tímto poděkovat vedoucí své diplomové práce paní Doc. MgA. Kristýně Fišerové, za její vstřícný přístup, odborné vedení a přínosné rady po celou dobu tvorby mé práce. Zároveň bych rád poděkoval prof. akad. mal. Rostislavu Vaňkovi za velmi cenné rady a za celou podporu při práci. Děkuji grafické designérce Olze Benešové za čas, který věnovala mé diplomové práci.

OBSAH

1.	CÍL PRÁCE	6
2.	AUTORSKÁ KNIHA	7
3.	PROCES TVORBY	9
3. 1.	SÍTOTISK	11
3. 2.	SLEPOTISK	12
4.	POPIS DÍLA	13
5.	PÍSMO	14
6.	GEOMETRIE	15
7.	VIZUÁLNÍ POEZIE	16
8.	NEW IDENTITY	17
9.	RESUMÉ	19
10.	SEZNAM PŘÍLOH	20

1. CÍL PRÁCE

Cílem mé diplomové práce je vytvořit autorskou knihu, která se bude zabývat písmem a obrazem, obrazem a písmem. Které má být jako první? Které má přednost? Název „Identity“ je slovní hříčkou anglického a českého jazyka – slovo je v anglickém znění, a přesto se nemusí překládat do jazyka českého - v obou dává stejný smysl.

Identity v mé knize hrají důležitou roli. Každá grafika, každá strana skrývá svoji vlastní identitu a vytváří v potenciálním čtenáři dojem k zamyšlení.

Láska k písmu a obrazu. Nebo něco mezi tím? To je jedno z hlavních témat celé práce. Hledáme identitu ve všem, co vidíme. Naše myšlení si hledá vlastní řeč. Při pohledu na jednotlivé strany grafiky v čtenářovi vyvolávají vždy jiný příběh a nutí ho k zamyšlení. Vytvářím grafiky osvobozené od významu slova. Nechtěl jsem ilustrovat již daný text, ba naopak, grafiky vytváří svůj vlastní osobitý obsah.

Vidím to černě. Černé na bílém. Bílé na černém. Černé na černém. Jedním z dalších cílů mé práce bylo vyzkoušet různé techniky a metody tisku. Je stále vidět černá barva na černém papíře? Dá se přečíst písmo překryté určitou grafikou? Když si čtenář domyslí kus textu, ztratí celá grafika na svém významu?

Co je to identita? Co jsou to identity? To jsou prvotní myšlenky spojené s knihou. A tak vznikl celý její název. Identitu můžeme vnímat různě. Například jako vše, co dokáže žít, od rostlin až po člověka, něco, co má vlastní prostor k životu a dokáže se přizpůsobit okolnímu světu. Něco nenahraditelného, něco, co se nedá replikovat. Přenesení člověka do věci, například někdo vytvořil budovu, někdo ji navrhl, a tak určitým způsobem přenesl vlastní identitu do onoho návrhu.

Podnadpis „Mezi písmem a obrazem“ vystihuje celou práci. Reflektuje identity mezi obrazem a písmem.

Do jaké míry mohu deformovat písmo, aby stále zůstalo jako písmo, a v jaké fázi se z něj stává obraz? Obraz se brání písmu. Písmo se brání obrazu. Občas se doplňují. Občas se vylučují.

U této diplomové práce jsem dostal možnost vyzkoušet nové techniky a experimentovat s nimi. Experimentální malba tuší a sprejování na papír. Deformace abecedy. Deformace geometrických tvarů na tvary úplně nové. Vytvářel jsem trojrozměrné elementy z dvojrozměrných a naopak. Obrazy jsou tvořené napůl graficky, ale také ručně. Snažil jsem se odprostit od všedního pohledu čtenáře. Má závislost na grafickém designu se projevuje neustálým hledáním smyslu v nekončném světě informací a moderních technologií.

2. AUTORSKÁ KNIHA

Ve chvíli, kdy jsem své návrhy uviděl poprvé fyzicky vytištěné a v mé ruce, jsem si uvědomil, že chci, aby tato kniha byla samostatnou jednotkou. Aby vyjadřovala svoji vlastní podstatu. Věci v ní dýchaly samy za sebe.

Neustále jsem si návrhy tiskl, abych si je dokázal představit reálně, držel je v ruce, nikoli jen na obrazovce. Vše vypadá jinak při prvních krocích tvorby na počítači a poté, když danou věc držíte v ruce. Dílo dostane úplně jiný rozměr, který Vás v tu chvíli ohromí. Tvořil jsem je z nějakého smyslu, tak aby plnila svůj účel.

Vůně nových tisků, které mám možnost vytvořit, je pro mě naprostým zadostiučiněním. Kniha se díky těmto technikám stává v ruce čtenáře jeho součástí. On sám si knihu může doslova osahat a vcítit se do ní pomocí dotyků a cítění všech vrstev barvy, které zde jsou. Dosahujeme tím zde úplně jiného rozměru samotné knihy.

Důležité pro mne bylo vytvořit soubor grafik, které budou čtenáře bavit. Chtěl jsem, aby prostřednictvím mé knihy zažil něco nevšedního. Něco velkolepého, co ho bude nutit knihu otevřít znovu a znovu. Měla by to být kniha, u které může být sám sebou, bez žádných zábran a mantinelů, u které může využít vlastní představivost.

Po dlouhých konzultacích s Kristýnou Fišerovou a Rostislavem Vaňkem jsem se rozhodl vytvořit autorskou knihu, která by tvořila 10 složek složených ze tří dvojlistů. To znamená 12 stran v jedné složce. Dohromady tedy 120 stran grafického designu, který nebude všední a který bude čtenáři nabízet nekonečné množství variant a pohledů.

Ve své tvorbě využívám velmi často nekonkrétní, nefigurativní fotografie, snažím se zachycovat momenty, které nic neznamenají - šmouha, která vznikne pomalým časem záklopky, vylitá kapalina na silnici, rozmazané fleky na okně. Ve všem vidím potenciální umělecké dílo a fotografii přetvářím na grafiku a grafické symboly. Deformuji krajiny a realitu. Ve všem, co vidím, ve mně evokuje určitou značku, symbol - identitu. Neustále vše komentuji, opravuji, fotím a přemýšlím, jestli ta daná věc má smysl. Ať už se jedná o billboard na dálnici, reklamu v televizi, vizuální styl galerie nebo piktogram na konci mola, vše ve mně vyvolává myšlenku, zda je symbol zajímavě a správně vytvořený a splňuje svůj účel. Jako grafický designér si všímám uměleckých knih velmi často a všude možně. Vidím knihy jako práce studentů, knihy jako umělecká díla.

Každoročně se pořádá soutěž Nejkrásnější české knihy roku. Tato událost mne velmi zajímá a vždy se soustředím na grafické, ilustrační a polygrafické zpracování knih. První, co mě zajímá, je vazba, jestli se dá dobře otvírat, velikost knihy, obálka, písmo a grafický design. Knihy mají sloužit pro lidi, neustále někde putovat a přinášet krásu z ruky do ruky. Občas mě napadá otázka, co je to vlastně autorská kniha? Neustále se musíme o knize bavit mezi sebou. Musíme znát více názorů.

Je jasné, že každý má na knihu odlišný názor, a tak je velmi těžké v nějaké soutěži o nejkrásnější knihu uspět. Kniha je vždy vytvořena z určitého důvodu - plnit své poslání. Musí být nadčasová. Předávat zkušenosti a informace. Nynější generace je ovlivněná moderními technologiemi a kniha ztrácí svou sílu.

Jsme obrazová generace, nikoho nebaví číst zdlouhavé texty, lidé nejsou schopni přečíst více než nadpis z novin, ale prohlédnout si do posledního obrázku Instagram a trávit tím hodiny, to je jejich nový smysl. Jsme neustále pohlceni systémem. Přijde mi, že v dnešní době jen přejíždíme prsty přes obrazovky chytrých telefonů a každý obrázek vidíme jen na sekundu.

Kniha musí dle mého názoru zaujmout na první pohled obalem, titulní stranou, ovlivňuje čtenáře ještě před tím, než vezme knihu do ruky. Velmi důležitým artefaktem je, z jakého materiálu je kniha vytvořena. Veškeré detaily, vše, co kniha obsahuje, včetně chyb, které v ní jsou, písmo, z toho dělají estetický celek. S knihou v ruce najdete vždy sám sebe. Kniha může mít spoustu podob, například vyřezaná ze dřeva, vytesaná do kamene, vytvořená ze skla, a stále to bude tatáž kniha, která ale neslouží ke komunikaci, ale jako umělecké dílo.

Autorská kniha je hledání cesty k vlastní identitě.

3. PROCES TVORBY

Už od začátku jsem věděl, že chci vypracovat autorskou knihu. Dává mi pocit volnosti a otevřenosti. Mohu využívat nové techniky tisku. Mohu si určit počet stran. Mohu si hrát s typografií a nemusím si určovat zásadní mantinely, které by mě držely zpět.

Kniha se vyvíjela od konzultace ke konzultaci. Nejdříve jsem přišel s návrhem, kde budou jen fotografie lidí a vše kolem mě, co se identity týče, ale nakonec jsem šel cestou, která je mi více vlastní, grafického designu. Fotografie jsem od celé práce vypustil. Variant bylo na začátku poměrně hodně a postupem času samozřejmě ubývaly a práce směřovala k jasnému cíli. Neustále jsem si tiskl různé varianty, přikládal je k sobě, třídil, ubíral na barevnosti, deformoval tvar a typografii.

Překážky nastávaly při rozhodování formátu. Po konzultacích jsem dospěl k názoru, že pro mé grafiky je spíše vhodnější formát čtverce a největší formát, jaký lze vytisknout. Po všech konzultacích v tiskárnách a po prvních skicách jsem se rozhodl pro čtverec o rozměru 33x33cm. S tím, že tento formát se dá stále vytisknout z obou stran a následně jej stále lze editovat.

Nechtěl jsem zůstat jen u digitálního tisku a u jednoho papíru, proto jsem vybíral různé druhy, přikládal je k sobě a vytvářel makety, abych viděl, jak výsledná kniha bude vypadat. Velmi mě přitahoval černý papír, na který jsem tiskl obálku, a šedý papír, který v knize převládá. Obecně jsem se držel spíše chladnějších tmavších odstínů.

V knize jsem si dal za úkol vytvořit určité strany sítotiskem, slepotiskem, výřez laserem a digitálním tiskem. Tyto techniky mi jsou blízké již od bakalářského studia. A kdy jindy využít tyto techniky než v diplomové práci, kdy mám ještě poměrně volnou ruku.

Grafiky jsem tvořil do té doby, než to ve mně vyvolalo pocit finální podoby. Vždy je zde moment, kdy grafik musí rozpoznat, kdy je třeba ubrat nebo naopak přidat další práci. A právě tento moment určuje dokončení celého obrazu.

Pro mne osobně je to taková malá extáze. Ten pocit čerstvě vytištěné grafiky na přírodní papír. Ten dotek vystouplých barev ze sítotisku. I samotný pohled na jinou formu tištěné grafiky, než je obvyklým zvykem.

Grafiky do poslední chvíle nedávaly smysl, než jsem je uspořádal do jednotlivých kapitol. Což byla další kapitola vytvoření celé práce. Celá kniha je uspořádána do čtyř kapitol: Typo, Geometry, Visual poetry a New identity.

Není jednoduché sestavit všechny grafiky tak, aby dávaly smysl pro mě i pro čtenáře. Tento proces bych přirovnal k sestavování abecedy. Původně jednotlivá písmena také nedávala smysl, než si k nim sám člověk našel cestu.

Nečekaná situace se stala s fotografiemi, které jsem pro Identity vytvářel. Zpočátku se zdálo jako dobrý nápad s nimi pracovat a vlastně na nich založit samotnou podstatu knihy, ale po důkladném zvážení a radách jsem se rozhodl je ode-

brat a myšlenku knihy předat zcela jinému druhu umění. Takovému, který čtenáře nebude odvádět od tématu a nebude mu zcela zjevně předávat jasnou zprávu. Mým cílem bylo, aby si čtenář sám vybral, co za grafikou vidí.

Díky grafickým programům mohu mým dílům vytvořit velmi osobní autenticitu. Nastaly i okamžiky, kdy jsem si sám říkal, kam až mě nechaly zajít a jaký neuvěřitelně velký prostor z klasické grafiky mi poskytly.

3.1 SÍTOTISK

Rozhodl jsem se první a poslední dvojstranu vytvořit sítotiskem. Grafiky se k vyzkoušení této techniky úplně vybízely. A protože se sítotiskem mám zkušenost z bakalářského studia v Plzni pod vedením MgA. Mgr. Bedřicha Kocmana, kdy už tenkrát jsem se do sítotisku zamiloval, rozhodl jsem se jej využít i ve své diplomové práci. Sítotisk mě velmi láká, v mé tvorbě posune mojí grafiku o další stupeň výš.

Tyto techniky máme možnost vytvářet v Kreativní zóně DEPO 2015 v Plzni, se kterým má škola smlouvu pro studenty a můžeme zde zkoušet laserový tisk, sítotisk, truhlárnu a další techniky. Pro moji práci jsem se rozhodl DEPO využít a velmi mi z technické stránky pomohl Pavel Liška, který mi ukázal celý proces tvorby a přišli jsme na nejefektivnější způsob tisku pro moji knihu.

Sítotisk je nepředvídatelná technika, člověk se u ní umaže, musí dávat pozor, kam sahá, aby si nezničil již vytvořené tisky, nikdy není stoprocentní jistota, že tisky vyjdou dle plánu, ale každý je originální a dodává knize jedinečný charakter.

Celý proces začíná nanesením emulze na plátno, následné usušení v sušáku, připravení návrhu na osvit, nejlépe na pauzovací papír s neprůsvitnou černou. Není černá jako černá. To se nejlépe pozná, když si návrh dáte proti světlu. Když jsem měl síto suché, položil jsem návrh na speciální světlo a osvětlil jsem jej. Následně jsem odstranil vodou emulzi, která byla osvětlená, a tím vzniklo síto, které jsem mohl začít přenášet na papír.

Zvolil jsem pastózní barvy, které vytvářely reliéf na papíru. Volba barevnosti padla na černý papír, který se dá těžko potisknout bílou barvou, natož magentou, kterou používám v knize. Zde jsem našel svoji výhodu - mohu potisknout zajímavý papír různými barvami. Zkoušel jsem tisknout na látku, na šedé papíry, na černé, na papíry se strukturou. Černou barvou na černý papír. Je jasné, že jsem zničil několik návrhů, ale to k této technice patří, a jako odměnou pro mne bylo pár povedených dvojstran, které jsem svázal do knihy. Vůně a dotek barvy je pro mne velmi uspokojící záležitost.

3.2 SLEPOTISK

Myslím si, že slepotisk je v dnešní době ještě neokoukanou technikou. Vytváří vždy krásný efekt. Výsledku docílím i bez použití barvy. Hlubkový efekt, který je vytvořený z kovové raznice, nám zprostředkuje vizuální hru stínů, takzvaný debos vytlačení reliéfu dovnitř papíru. Tato technika je velmi finančně nákladná, ale výsledek za celý proces určitě stojí. Vymyslel jsem si specifický požadavek, protože jsem potřeboval vyrazit z raznice vytvořené logo z nápisu „Identity“, které najdete na titulní straně mé knihy, na formát 33x33 cm o velikosti 21x12,3 cm.

Celý proces jsem vytvářel v ateliéru Haškovec v Praze. Slepotisk razí většinou do menších formátů, jako jsou vizitky nebo menší tiskoviny, ale můj požadavek jsme dovedli do zdárného konce. Razil jsem do černého papíru o gramáži 350, kde jsem mohl využít tu největší možnou hloubku. Následně pak papír slepil s 2 mm černou lepenkou a následným ořezem vznikla obálka pro „Identity“.

4. POPIS DÍLA

Kniha má dohromady 120 stran. 10 složek se třemi dvojlisty. Otevřená šitá vazba dává čtenáři nahlédnout do knihy ještě předtím, než ji otevře. Chtěl jsem nechat vyniknout různé odstíny papírů, které v knize používám. Aby je čtenář viděl na první pohled - ve hřbetu. Proto jsem hřbet zvolil hrubý a otevřený. Ve spojení se slepotiskem na obálce si myslím, že není potřeba ho uzavírat, ba naopak ho musím nechat dýchat.

Kniha má čtvercový tvar o rozměru 33x33 cm, který je pro mé grafiky nejvhodnější. Knihu můžeme různě otáčet, nabízím to čtenáři i situováním písma v knize, některé texty jsou vodorovné a některé naopak svislé.

A proč čtverec? Spoluvedoucí mé práce, profesor Vaněk, který s formátem čtverce také pravidelně pracuje, mi na konzultacích poradil, že čtverec bude i v mém případě více než výstižným formátem, vhodným pro mou diplomovou práci.

Čtverec mi vlastně usnadnil celý proces tvorby, kdy bych musel řešit výškový či šířkový formát. Byla zde pouze otázka, jak se vypořádat se čtyřmi stejně dlouhými stranami a spojením stran na dvojstránku.

Ne vždy se písmo dá přečíst a ne vždy je grafika k uchopení, ale to je hlavním úkolem knihy, nechat na čtenářově fantazii a představivosti, aby si pohrával s myšlenkami a hledal spojitosti, které ho zavedou do světa identit.

Kniha je spíše tmavších tónů. Střídám různé druhy papírů, na které tisknu, a veškerý obsah je černý nebo bílý, roztržštěný jednou barvou magenty, která je krásným protikladem a kontrastem k základním barvám. Magentou většinou odlišuji anglický text od českého a občas tříští grafiku do různých poloh. Grafiky nejlépe vynívají v černé barvě v co největším kontrastu, a proto není potřeba přidávat další barevnost, která by narušovala čtenářovu představivost.

Mojí první myšlenkou bylo, že grafikám bude svědčit co největší možný formát, který projede tiskárnou z obou stran a zároveň je čtenáři stále přijatelný na uchopení do ruky.

Nekonečná hra písma a obrazu. Kontrast mezi jednotlivými dvojstranami. Občas na jedné straně mám grafiku a na druhé malý detail. Pokud si toho čtenář všimne, též mezi nimi najde skrytou komunikaci, která osloví i jeho.

V knize vytvářím grafiky osvobozené od významu slova. Nechávám čtenáře domýšlet si svůj vlastní příběh, nechat plynout jeho emoce city a výraz, kterým vnímá konkrétní grafiku. Veškerý obsah se snažím vytvářet obrazově nebo čistě typograficky. Vždy je zajímavé vstoupit pomocí moderní technologie do obrazu a nějakým způsobem ho narušit nebo deformovat.

Někdy mi grafiky připomínají DNA, krev proudící v lidech, jednotlivé mikroskopické snímky mě nepřestávají z vizuálního hlediska fascinovat.

5. PÍSMO

Písmo se zrodilo již dávno, například první zmínky můžeme vidět i v přírodní formě v době kamenné, kdy lidé zapisovali své příběhy do skalních stěn, nanášeli si je na těla v podobě tetování. Další zmínky o písmu nalezneme i ve středověku, kdy využívali obrazy ve spojení s písmem, a tím vznikaly kaligrafické písemné znaky. Můžeme pokračovat v 16.-18. století, kdy renesanční umělci psali pomocí písemných labyrintů.

V první kapitole najdete grafické typografické značky, které na deseti stranách vytváří slovo „Signature“ neboli podpis. Každé písmeno je znázorněno se svojí vlastní identitou, jeho vlastní podpis jako charakteristika. U některých písmen je znatelná nervozita, jindy jsou naprosto sebejistá a monumentální.

Důležitou součástí knihy je i písmo, kterým je doprovázena. Pro mě se jím stalo písmo Kabel od Rudolfa Kocha z německé písmolijny Klingspor z roku 1927 a následnou obnovou roku 1975 od Victora Carusa. Kabel je geometrické bezpatkové písmo. Ač je staršího vydání, nepřestává mě udivovat a bavit, protože je velmi nepředvídatelné. Nejvíce zajímavé mi přijde zpracování písmen „e“ a „g“. Velkou výhodou pro mne bylo, že funguje jak v krátkých slovech, tak v dlouhých větách, a proto jsem ho mohl použít jako jediné písmo do celé knihy a řešit pouze řezy.

Má psaní svoji budoucnost? Okusíme někdy svět bez písma? Jaké by to bylo vnímat svět jen pomocí piktogramů a grafických značek? V současnosti se vede válka mezi těmito dvěma entitami, kdy klasické zpracování abecedy se snaží ubránit proti kybernetickým způsobům myšlení. V souvislosti s vizuálními technologiemi přichází stav oddělit realitu od obrazu. Ve výtvarném umění chce písmo vyjádřit své představy. Obrazy se proměňují na záznamy pohybu myšlenek umělce, ještě dříve, než ho omezíme slovy. Vytváříme tím prostor pro nevědomé myšlení, které nám na to dovolí nahlížet z více stran. Můžeme to nazvat uměním učit se vidět a zároveň osvobozovat své myšlenky.

Prvek písma může být zanechaná stopa myšlenek autora v obrazu. I psané písmo může vlastnit abstraktní formu. Je odproštěno od klasického významu. Podstatné u tohoto obrazového sdělení je, že tyto myšlenky může zachytit kdokoliv.

*„Moderní umění se může zrodit jen tam, kde se ze znaků stávají symboly.“
Wassily Kandinsky*

6. GEOMETRIE

Bod, linie, plocha, prostor. To byly hlavní motivy, které mě doprovázely celou knihou, kdy občas na sebe braly abstraktní formu nemyslitelného nebo naopak dostávaly jasný smysl.

Každá tečka v knize hraje svoji roli, ať abstraktní, či figurativní. Baví mě si hrát s písmem. Vytvářet abecedu, kterou na první pohled nelze přečíst, ale snažíme se v ní najít nějakou podobu a rozluštit její význam. Text, který nelze přečíst, protože je překrytý grafikou, která mu dává smysl. Nebo text, který dává smysl grafice. Jedno písmeno větší než druhé, které se navzájem překrývají a dávají knize osobitý charakter.

V dnešním světě písmo získalo jinou hodnotu, můžeme jej považovat za symbol kultury. Abeceda je nahrazována digitálními kódy, které vstoupily do všech oblastí lidského myšlení. Čím rozšířenější jsou digitální zobrazovací technologie, tím těžší je rozluštit realitu od obrazu vyprodukovaného prostřednictvím nových médií. Prostor mezi písmem a obrazem není pro grafiku jen jedno z mnoha témat, ale je jejím základem. Rodí se z něj grafický jazyk s poselstvím z tištěného slova.

Stejně jako chce po sobě člověk zanechat odkaz, má i umění snahu zanechat po sobě něco trvalého. Memento či výraz citlivosti, který v sobě jeho tvořivost skrývá, a tento záznam zprostředkovávají právě znaky.

„Naše doba je fascinována obrazovou magií technických obrazů, ritualizací modelů nazývaných program. Místo aby přiváděli tradiční obrazy zpět do života, nahrazují je reprodukcemi, nepředstavují, ale falšují. Proto nemohou převést kulturu na společného jmenovatele, jak bylo zamýšleno, ale naopak ji rozmněňují do amorfní masy. Člověk žije ve funkci svých obrazů a nedokáže je dešifrovat: imaginace se změnila v halucinaci.“

Vilém Flusser

7. VIZUÁLNÍ POEZIE

Písmo se nachází na pomezí vizuálního umění a literatury. Vizuální poezie je určitá hra s textem. Například Stéphane Mallarmé vytvořil knihu s názvem Vrh kostek nikdy nezruší náhodu. Obsah a vizuální stránku tvoří na základě metafory vrhu kostek. Ve futurismu je vizuálním uměním proslulý F. T. Marinetti, který text pojímá z úplně jiné strany, kdy ji částečně nahrazuje matematickými znaky, slovesa píše v infinitivu a úplně odstraňuje interpunkci. K zobrazení vizuální stránky obrazu se nechal inspirovat různými zvuky. A na podobném principu najdete stylizované strany i v mé knize Identity.

Nápad propojení písma a obrazu, což je i podnadpis mé knihy, se zrodil již ve futurismu a dadaismu. Básně jsou tvořeny na základě náhody. Vytvořené pomocí výstřížků z novin, náhodně rozházených slov. Jedním z dalších vizuálních druhů poezie můžeme použít jako příklad Karla Teigehe a jeho knihu Abeceda, kdy vytvořil abecedu propojenou s fotkami lidí v pózách typických pro dané písmeno. Volné grafické listy v mé knize dohromady uzavírají jednotný celek. Ať už jsou navrženy z přesných linií a tvaru, nebo jsou abstraktního tvaru. Vždy dojdeme do jednoho celku.

Dochází k transformaci vidění skutečnosti. Ke komunikaci s okolním světem se používá zobrazování - spojení písma a obrazu.

„Porozumět si neznamena přizpůsobit se jedni druhým, ale pochopit navzájem svou identitu.“

Václav Havel

Obraz je odrazem reality a nálady člověka ovlivněného vlastnostmi, pocity či emocemi v danou chvíli. Identita je závislá na jedinečnosti vlastního pohledu a různorodosti pohledu ostatních. Pohrávám si s vizuálními myšlenkami.

„Básně se nedělají z myšlenek. Básně se dělají ze slov.“

Stéphane Mallarmé

8. NEW IDENTITY

Vlivem digitálních zobrazovacích technologií již nejsme schopni objektivního uchopení reality, jejich prostřednictvím jsme schopni pouze vytvářet kopie bez originálu. Svět vizuální poezie již všechny písemné znaky vypustil, ale díky tomu jsme se dostali na cestu nové komunikace. Musíme najít další takové cesty, nové řeči, směrem k obrazům. A právě tvůrci vizuální poezie se snaží ukázat, že tyto nástroje nemají nahánět strach, protože zde můžeme pořád využívat svoji představivost a fantazii. A proto stvořili abecedu spojenou s obrazem. Spojení písma a obrazu je ještě na dlouhé cestě k samostatnosti. Ale prozatím je alespoň můstkem pro dorozumívání.

Naše oči slouží jako čtečka pro nové podněty, díky očím člověk čte různé kompozice a znaky úplně stejně jako ušima poslouchá hudbu. Písmo nemusíme chápat jako vložené do obrazu, ale jako novou realitu psaní a měnění se na obraz sám. Sám sebe může hodnotit, je svým měřítkem a kritériem. Promítá v sobě velkolepost osobnosti člověka.

Vytváření písma je rytmický pohyb našeho těla. Oči se pohybují mezi řádky a myšlenky neustále rotují mezi podněty. Tento pohyb pokračuje ještě dlouho. Tímto si myšlenky hledají svoji vlastní řeč. Je to přenesený smyslový obraz do reality.

Digitální média a zobrazovací technologie ovlivňují to, jakým způsobem lidé vnímají a interpretují realitu a jakým způsobem se dívají na sebe sama. Identita umožňuje vytvářet vlastní svět, kde je člověk pouze sám sebou. Kousek jeho vlastního vesmíru - obraz osvobozených slov.

Identitu vidím jako jedinečné zobrazení někoho/něčeho. Něco nenahraditelného, něco, co se nedá replikovat. Ve spojení s člověkem to vnímám jako soubor vlastností, které v celku tvoří obraz, který ale následně každý vnímá jinak. Identitu si dle mého názoru vytvoří člověk tím, co se naučí, tím, co ho ovlivňuje, a jeho charakter. Ve finále to vnímám obdobně jako otisk prstu.

Ztráta identity. Ztrácíme vlastní identitu při pohledu do knihy, snažíme se převtělovat do jednotlivých grafik a přizpůsobujeme se jednotlivým prvkům, stávají se z nás grafičtí chameleoni. Grafická forma podporuje text, vytváří dynamiku písma, je rozštěkaná nebo se krčí v koutě. Je čitelná či nečitelná.

Chci, aby čtenář moji knihu přečetl kreativním způsobem. Čtenář do toho může být více zapojený, čtenář se stává tvůrcem a může mít možnost něco vytvořit, něco identického, může se s něčím spojit.

Snažím se v knize vyvolat futuristický pohled, poněkud děsivý pohled od klasických ukázek. Neexistuje žádný správný symbol, správné ukotvení písma, experimentálním způsobem vizualizují nálady, pocity a jednotlivé identity. Kam až to může zajít?

Občas Vás může napadat otázka, proč texty nejdou přečíst? Proč je černý text vytištěný na černém papíře? Proč grafiky zasahují do písma? O to mi šlo, překročit

určité hranice a pohrávat si s myšlenkou čtenáře. Kniha je velice kontroverzní, ale zároveň smysluplná. Jde mi o hledání identit mezi obrazem a písmem.

Graffiti je kapitola, která mě v mém životě inspiruje. Moje grafiky jsou jakýmsi druhem experimentování s písmem a hledání obsahu mezi písmem a obrazem, a to si myslím, že je přesně záměr graffiti, ne poškodit, ale vizuálním způsobem něco interpretovat a šokovat. Dávat slovům význam a obrazům tvar.

S tím souvisí psychologie vnímání barev a tvarů, některé barvy na nás působí jinak než ostatní, stejně tak je to s tvary. Na světě existuje spousta symbolů, které nás každodenně ovlivňují, aniž bychom o tom věděli.

Kniha je plná různorodých stylů a emocí, které čtenáře zaskočí, šokují a okouzlí.

9. RESUMÉ

As my final work I choose an author's book. The whole book is called Identity. Identities in my book play an important role. Each graphic, each page hides its own identity. We are looking for identity in everything we see. Our thinking is looking for its own speech. When looking at the individual sides of the graphic in the reader, they always give rise to a different story and make him think. I create graphics free from the meaning of the word. The subtitle „Between Letter and Image“ captures the whole work. It reflects the identities between image and letter.

I choose different kinds of papers, put them together, and create mock-ups to see how the resulting book would look. I was very attracted to the black paper on which I printed the envelope and the gray paper that prevailed in the book. In general, I kept rather cooler darker shades. In my book, I have the task of creating certain pages by screen printing, blind print, laser cut and digital printing. These techniques have been close to me since my bachelor studies. And when else to use these techniques than in a diploma thesis.

10. SEZNAM PŘÍLOH

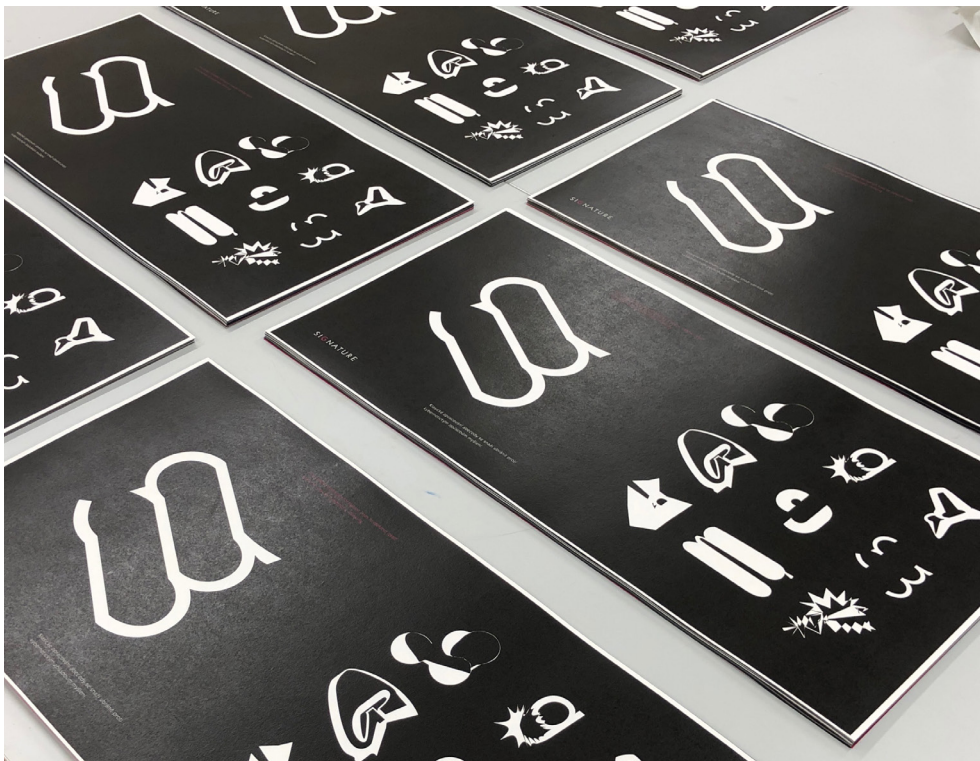
příloha 1

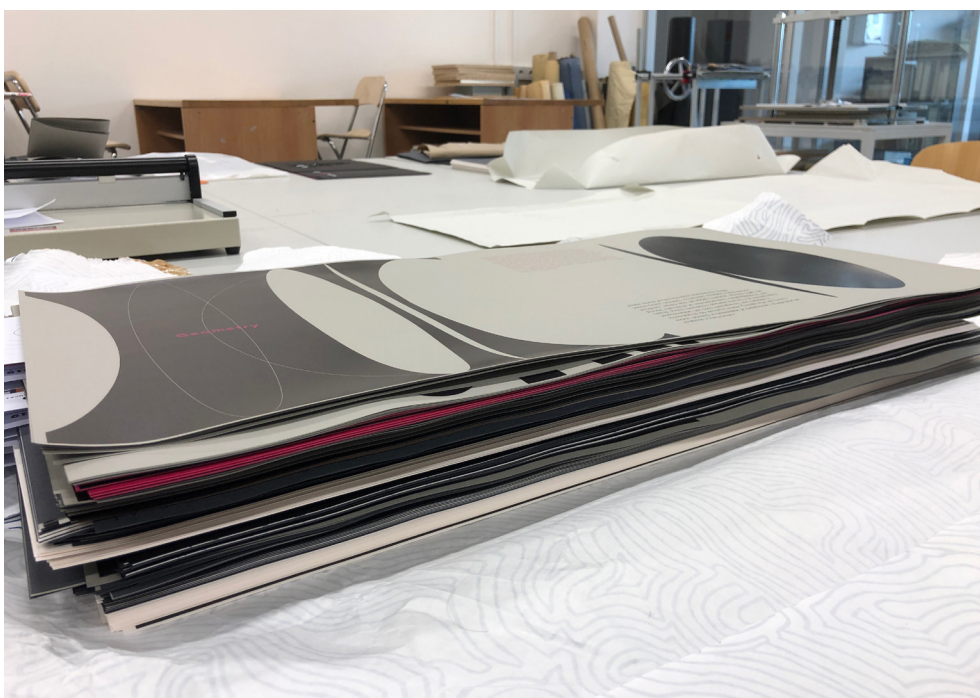
příloha 2

příloha 3

příloha 4

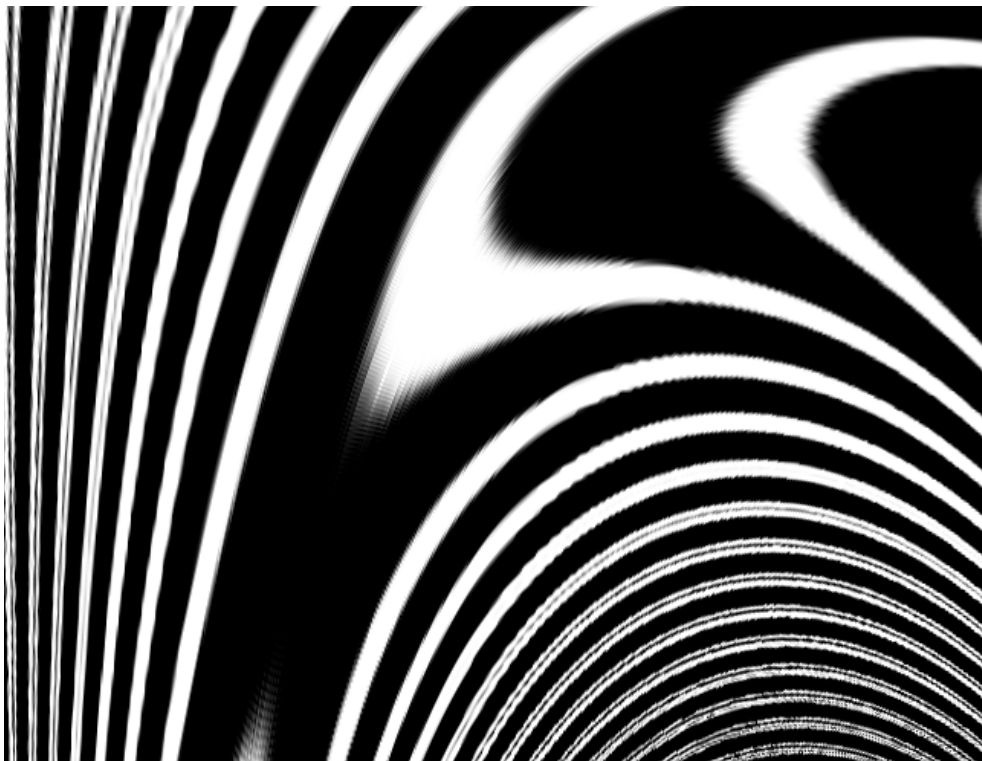
příloha 5

příloha 6

příloha 7

příloha 8

příloha 9

příloha 10

příloha 11

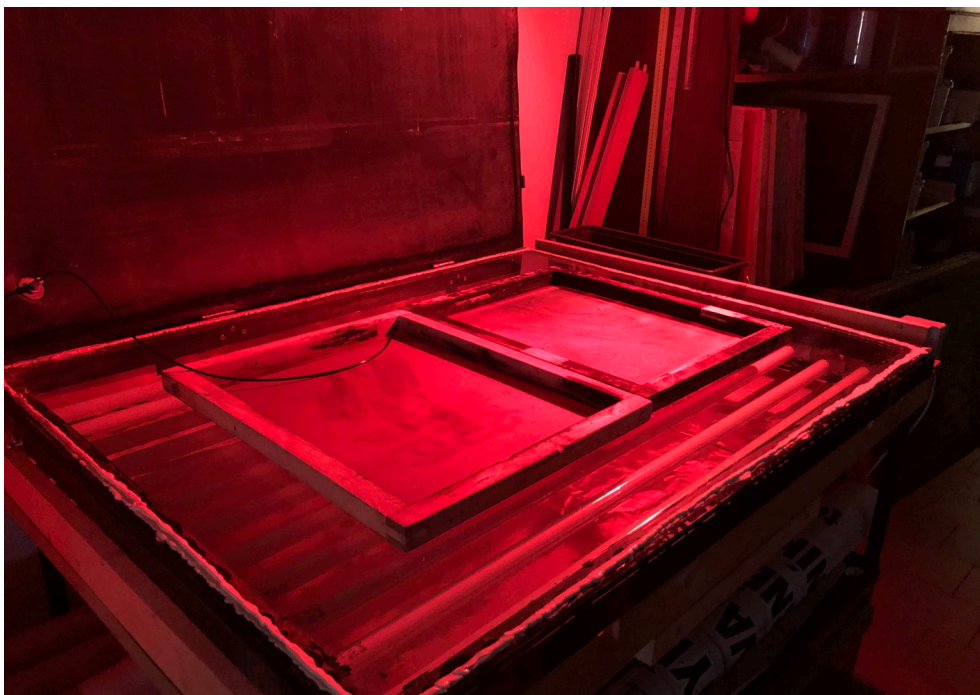
příloha 12

příloha 13

příloha 14

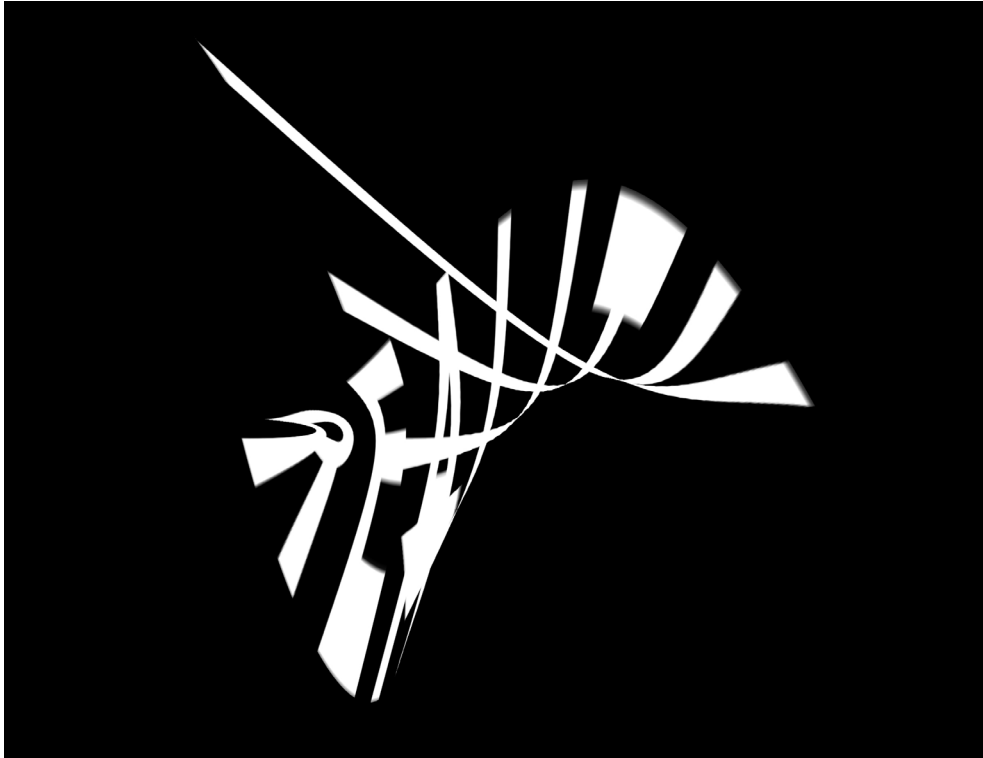
příloha 15

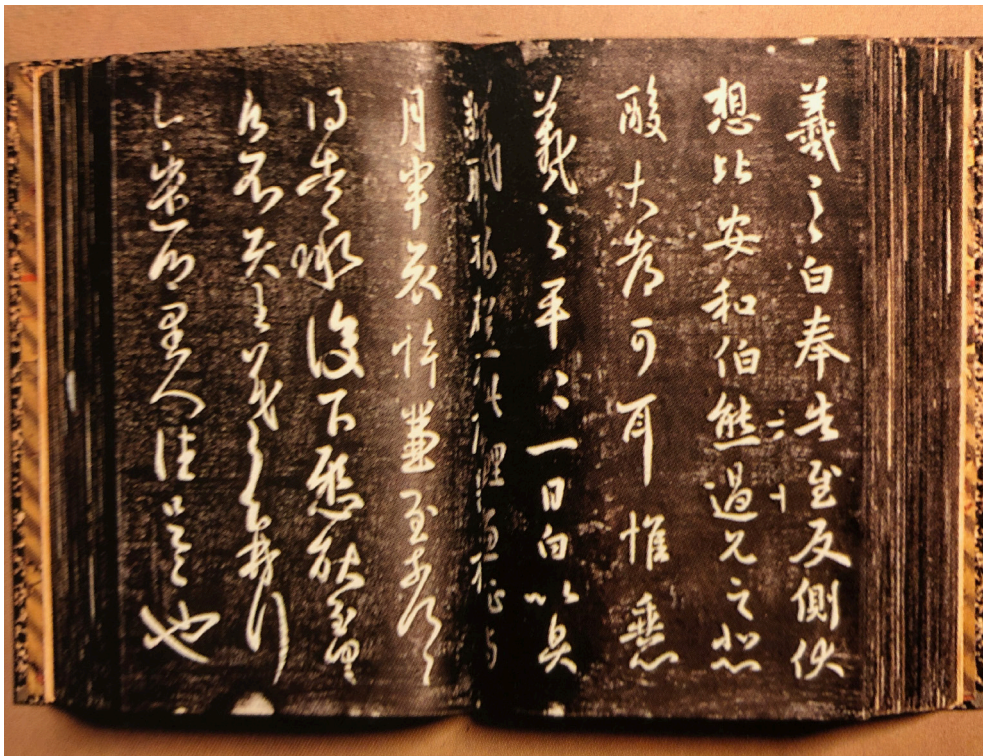
příloha 16

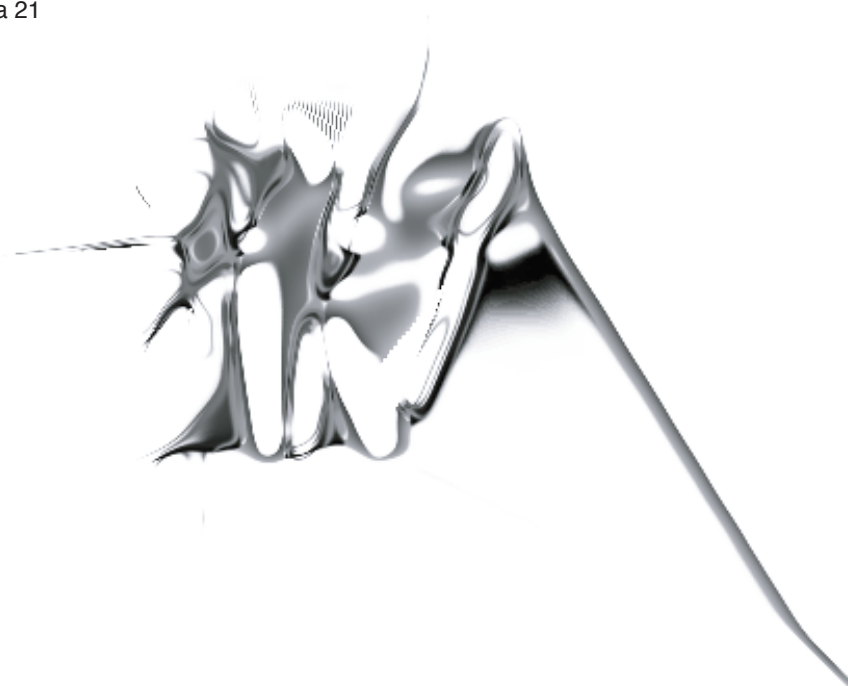
příloha 17

příloha 18

příloha 21

příloha 22

